



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

A ante O

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97861](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97861)

Anteus gigas titycus quem hercules occidit hunc fabule fingunt quasi filius terre fuerit propter quod cadens in terra fortior soleret assurgere.

Anteus cū b. vnus fuit ex Aeneae ducibus. Vir. Anthea sergestumq; vocat.

Antypatea discordia sicut Sympatea concordia nobiliū an docet Poly. li. xxvii. v. et r. o. c. consil.

Antypaphus latine proconsul.

Antonomafia cū accetu in pe. vici pot. p. noie. i. vice nois positio. Diome. Antonomafia est vocabulū qd sine noie positus loco eius fungitur. vt est arma virūq; caro vbi intelligitur Aeneas. Sit aut tribus modis. Ab animo vt magnanimus anchisades. i. Aeneas. A corpore: vt ipse Arduus. i. Polyphemus. Extrinsecus vt infelix puer atq; impar ogresus. Achilli hoc est Troiū inde antonomasticos denominatiue

Antiochus nomen proprium regis Syrię Seleuci regis filii Suerē et alij Antiochi Syrię reges. Sūt et alij Antiochus Acalonita pbus Liceronis Bantiq; pceptor.

Antiochia vrbs in Syria q̄ prius Metropolis Epiphane et rebata ab alijs Theopolis hoc est dei ciuitas est appellata. Hanc Seleucus nicanor in suo memoriam cōdidit olym piade: quā ozontes fluminis interfuit ab occidentali regione lauauit mēgia eius sarfar fluminis. Alia est Antiochia ad p̄ sicū litus ab Antiocho cui sother cognomen fuit condita. Ab Antiochia sūt adiectiua Antiochenus et antiochenis.

Antioch familia Romę nobilissima vetustissimaq; fuit: vtpote que ab Antone Herculis filio et noia et ozunda prodit

Antropopos pe. produ. Nam gręce ανθρωπος οτιανω και τροπη latine homo dicitur.

Antropophagi populi Scythię q̄ humana carne vescitur q̄ a γε ενζωμοδο significat. Hi populi sunt ad orientē ac se- ērentionēz Masagetis et circa hos tristissima solitudo et mare quod Tabin vocant.

Antropophomitte dicti sunt q̄ simplicitate rustica deū habere membra arbitraf. Vir. et Antropophor miteca hęresis

Anthracis pe. p. latie carbonēs. Anthracis carbonarius. Anthracia pruna. Anthracin? color niger: a carbone q̄ carboni similis sit: siue q̄ huiusmodi color sit ex tritis i mortario carbonibus. Vir. de vi. pa. Propinque adolesecūle et iā anthracinis primo amiculo nigello: capillo demisso sequūl luctū: Rursus Anthrac sicut scribit Die. ad Dama. genus ē lapidis fulgidi atq; lucentis quem nos carbunculū inter pretamur et quem in duodecim lapidibus inuenimus.

Antlia ē machinula ad hauriendam aquā excoitata Nam avr λειπ latine haurire dicit. Mar. cura laboratas antlia tollit aquas. Et Scltus antlare haurire a gręco αντλαω Kai ενδερ το vt ανιλακε λεομεν descendit Lini. Flo rem antlabant liberi exartibēsis.

Antrū crypta. latine specus vel cauerna quasi atrū: vt inquit Amb. li. hera. q̄ atro inborescat situ atq; offuscatione tene bariū. Nā antrū vocant ingentem quandā concauitates in vrbe ductā: sed miroz cur tantus vir dictiunculā etiā puerulis manifestam gręcā το αντρον του αντρον latinā esse voluerit: neq; suādam citare antalios gręcos oportere. Est etiam nomen fluminis in Britania.

Ant aial ē d̄ quo. Poly. lib. x. scribit q̄ equoz hūnit? imiter.

Anubis pe. p. gūz facit anubis vel idis et lingua egyptiaca d̄z canis in cui? forma colebat Mercuri? vt inquit Ser. Virg. Dige nūq; deū monstra et latrator anubis. Quid. d̄ sine titulo. Per tua sacra p̄cor panubidis oza verēdi. Diod. scribit anubiz filii fuisse Osiridis qui canem gestabat tanq; armorum insignia. Et quo egyptij canem venerantur et anubim deum canino capite effingunt.

Anxius sollicitus mestus ab ανχωπι αγω Unde anxietas et anxietudo de quibus supra.

Anxifer pe. cor. q̄si angore anxietateq; ferens. Li. li. iij. tuf. Nūc dolorum anxiferi torquent vertices. nunc serpit ardor.

Anxurus pe. cor. d̄ q̄si absq; ratura. ab a sine ευπευω rado. Nā inberbis a Lampanis colebat Iuppiter enim interpo-

nitur ad euphonia vt. a. u. ποοια

Anxur tam. mal. q̄ neu. generis vrbs est quā olis Trachinam nūc Larracinā dicit. Mar. Siue saluteris candidus auur aquis. Hor. Milla cū p̄ān tria repim? atq; subim? ipofitū saxis late candentibus anxur. Dicitur autem anxur: vt Ser. docet q̄ illic colebatur Iupiter anxurus quasi. i. sine nouacula quia barbam nunq; rasisset.

Anyger et anygrus fluius thessalie. De quo Oui. Fundit anygrus aquas.

Anypodet? avυποδητους gręci vocāt q̄ pedib? sūt nudis.

Aonia regio Tracię ab Aone rege Neptunni filio dicta: que factioe s̄roz ex apulia pulsum in Beotia tradit venisse: ac de suo noie mōtanā regionē Beotie vocitasse Aonia. Aonefq; eius mōtes dicit. Hinc Aoniū aonia um. Quid. Serperat aonios actēs phocis ab aruis. Similiter Aonides patronymicum p̄ possessiuo. Iuena. Aptusq; bibendis fontibus aonidum.

Aozis ppli nō pec. Jaxarte fluius q̄ in byrcanū mare influit vt inquit Ptole. Alios Plynus in Europa collocat aozis. Scribit Strabo. Aozis thanazacoluise.

Aozios fuit petra apud Indos p̄cepta et in via monumētis historicozū celebrata quasi aubus inaccessa. A enim puuationem significat. auē. Scribit Plut. Alexandrū cū intellexisset hāc petrā teneri ab hoie mericuloso dixisse. nūc locus iste facillim? ē capna

Apamea: in iulia est a Tygri fluius circumfusa sic dicta vt scribit Plyn? ab Antiochi matre. Est et Apamea bitbynne oppidū: quā Nicomedes cognomēto Epiphanes Pausij regis filius de matris Apames noie Apamean vocari voluit que Myrlea a Myrlo colophonozū duce dicebat

Apamia cū. i. vrbs minoris asie est: et vna phrygiarū vrbiū maxima fuit. Vrbs fuit noie Lelenis qua destructa Antiochus forber hoies trāstulit in eā que postea Apamia dicta ē et vrbe appellauit de noie matris Apamie Artabasi filie q̄ Seleuco nicanori nupta fuit Est et alia vrbs ei? nois i p̄bia

Apagesis pe. cor. adnerbium gręcūz comicū familiariter corripientis est quod significat abduc si vis et remoue. Apul. Apagesis iam cruentos deos.

Apantropos pe. pro. latine inhumanus dicitur. Apantropia inhumanitas.

Appella dicitur sine pelle. Quo noie vocati sunt iudei circūci fi. Hor. li. Ser. Lredat iudeus appella.

Appelles: is. veleris. s̄z Paus. nomē pictozis eximij patria Coli q̄ oēs p̄sugentos futurozsq; postea supauit: et picture plura solus ppe stultū q̄ ceteri. Serf. Alexandrū macedonē a nullo pingi voluisse q̄ ab appelle. De h̄ Oui. Si nūq; venerey co? p̄nxiser appellez. Mersa sub equozis illa lateret aq̄s.

Aperinū? pouplex. nna penna q̄ ē sumitas. Uel a penin? cū g. oipth. vt s̄cit Ser. q̄si alpes peni que Annibal p̄m? supra iut. Die Italiam diuidit incipitq; a Genua et supra carnos incumbit. Liu. li. xxi. penninum dicit disputans.

Aper potius syluester. ab a p̄poc spuma q̄ spumaz ore emittat. Uel dicit a feritate quasi asper q̄ birsutus sit seu q̄ in locis asperis habitat: vt inquit Varro.

Aperio: et ad pario vt inquit Paus. abiecta. d. qz ad sequente p. nūq; abijcit. Et significat patefacio. Ter. Foras aperit. Da betq; a cor. Iuu. Protulit vt mons est et apta palluit agna. Quandoq; detego. Hinc Macro. ait iuniores solitos esse non tam honoris q̄z valitudinis causa maiorib? caput aperire Statius. Sic sat? apto ense vocat socios. Per trāslatio nē aperire ponit p̄ponere. Plan. Ageiā: et h̄ enigma api nobis Itē p̄nudare. Li. Uerent. n. ne si quo casu acciderit: vt ptes corpis q̄dā apiā: aspiciant nō decore. Itē p̄ vulne rare Iuue. Fuste apire caput cādelā apponere valuis. Iuvius vbi op̄posita sūt adaperio. q̄ est valde aperio. a quo Aida